

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 47/2016
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Р., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Р., адв. С.Н., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Краљеву Кв 190/15 од 08.04.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 283/15 од 26.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Р., адв. С.Н., поднет против правноснажних решења Основног суда у Краљеву Кв 190/15 од 08.04.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 283/15 од 26.08.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Кв 190/15 од 08.04.2015. године, одбијен је захтев браниоца окривљеног З.Р., адв. С.Н., за обуставу извршења казне по пресуди Основног суда у Краљеву 2К 247/14 од 25.12.2014. године, која је преиначена пресудом Вишег суда у Краљеву Кж 84/15 од 05.03.2015. године због наступања апсолутне застарелости, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Краљеву Кж 283/15 од 26.08.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног З.Р., адв. С.Н., а решење Основног суда у Краљеву Кв 190/15 од 08.04.2015. године потврђено.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног З.Р., адв. С.Н., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 453. Законика о кривичном поступку и члана 105. и 107. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и захтев за обуставу извршења казне усвоји.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Р., адв. С.Н., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У поднетом захтеву браниоца окривљеног З.Р., адв. С.Н., се указује да је доношењем побијаних решења повређено право окривљеног из члана 453. ЗКП, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено, али се у захтеву не опредељује у чему се ова повреда састоји, већ се указује на застарелост извршења кривичне санкције, а што није један од разлога који би могли бити предмет побијања законитости одлуке, које ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Такође, бранилац окривљеног З.Р., захтев за заштиту законитости поднео је и због повреде одредаба члана 105. и 107. КЗ указујући на застарелост извршења кривичне санкције, дакле, због повреде која није предвиђена одредбом члана 485. став 4. ЗКП као дозвољен разлог по коме окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (члана 453. ЗКП), а што би представљало повреду поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, као и на повреду одредаба члана 105. и 107. КЗ, а што не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца, то је Врховни касациони суд сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**